ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **G. K. G.**, zastoupen advokátkou Mgr. Azrou Drozdek, Dlouhá 705/16, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti nečinnosti žalovaného v řízení sp. zn. OAM-10710/TP-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2023, čj. 10 A 132/2023-34,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 22. 6. 2022 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu. Podle § 169t odst. 6 písm. g) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023, o ní měl žalovaný rozhodnout nejpozději do 60 dnů, což neučinil. Stěžovatel proto dne 14. 6. 2023 podal stížnost proti nečinnosti správního orgánu spojenou s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Žalovaný dne 28. 6. 2023 řízení o žádosti přerušil z důvodu probíhajícího trestního stíhání stěžovatele. Komise vydala dne 26. 7. 2023 opatření proti nečinnosti, kterým *de facto* konstatovala nečinnost žalovaného a přikázala mu, aby vydal rozhodnutí ve věci do 60 dnů ode dne, kdy skončí přerušení řízení. Stěžovatel se dále bránil žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterou městský soud odmítl pro opožděnost.

[2] Proti usnesení městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. V ní namítá, že měl městský soud posoudit též zákonnost rozhodnutí o přerušení řízení. Žalovaný přerušil řízení o stěžovatelově žádosti více než rok po jejím podání z důvodu, který zde byl již v době podání žádosti. Městský soud zaujal v napadeném usnesení příliš restriktivní postoj. Řízení

bylo přerušeno v rozporu se zákonem, stěžovatel v této souvislosti upozornil na zásadu presumpce neviny.

[3] Žalovaný s podanou kasační stížností nesouhlasí.

[4] NSS upozorňuje, že nynější řízení probíhá v režimu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., NSS tudíž smí zkoumat jen zákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby z důvodu její opožděnosti. Námitky směřující do podstaty sporu – případné nečinnosti žalovaného – NSS nyní nemůže přezkoumávat.

[5] Soudní řád správní v § 80 odst. 1 upravuje dvě právní skutečnosti, od kterých se může odvíjet roční lhůta k podání nečinnostní žaloby: a) uplynutí lhůty k vydání správního rozhodnutí (je-li zvláštním zákonem stanovena); b) poslední úkon ve správním řízení (v ostatních případech). Zmeškání lhůty přitom nelze prominout (§ 80 odst. 2 s. ř. s.).

[6] V nynější věci se nepochybně jedná o první situaci, neboť § 169t odst. 6 písm. g) bod 2 zákona o pobytu cizinců ukládá žalovanému rozhodnout o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podané podle § 69 téhož zákona na území ČR do 60 dnů. Lhůta k podání žaloby stěžovateli tedy začala plynout od uplynutí lhůty k vydání správního rozhodnutí – dne 22. 8. 2022. Stěžovatel musel podat žalobu nejpozději dne 22. 8. 2023, podal ji však až 20. 10. 2023, tedy zjevně opožděně. Ke shodnému závěru dospěl i městský soud (bod [20]).

[7] Městský soud se v napadeném usnesení pečlivě věnoval i okolnostem, které by mohly prodloužit lhůtu k vydání rozhodnutí ve správním řízení, čímž by byl přirozeně posunut i počátek běhu lhůty k podání žaloby, a též okolnostem, které by mohly zapříčinit prodloužení lhůty k podání žaloby ke správnímu soudu. Dospěl přitom k závěru, že takové okolnosti v posuzovaném případě nenastaly (viz body [10-19] napadeného usnesení). V návaznosti na kasační argumentaci zde NSS především vyzdvihuje správný závěr městského soudu, že přerušení řízení, ke kterému došlo až po uplynutí lhůty k vydání správního rozhodnutí, nemá vliv na běh lhůty pro podání nečinnostní žaloby (viz rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2013, čj. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, ze dne 26. 11. 2021, čj. 1 Azs 221/2021-32, č. 4284/2022 Sb. NSS, bod [42], které přiléhavě citoval již městský soud ve svém rozhodnutí; NSS k tomu dále odkazuje např. na svůj rozsudek ze dne 3. 3. 2023, čj. 1 As 4/2023-25, bod [21], či ze dne 14. 11. 2022, čj. 3 As 182/2020-78, bod [10]).

[8] Přerušení řízení nemělo v této věci vliv na běh lhůty k podání žaloby, NSS se tak s ohledem na omezený rozsah přezkumu (viz bod [4] výše) nemůže zabývat zákonností tohoto postupu.

[9] Z uvedených důvodů NSS kasační stížnost zamítl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady, které by se vymykaly z jeho běžné úřední činnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2024

pokračování

Ondřej Mrákota
předseda senátu